



Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: Průvodce městem pro děti

Práci předložila studentka: Štěpánka Szabóová

Studijní obor a specializace: Ilustrace a grafika,
specializace Komiks
a ilustrace pro děti

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil:

doc. Pavel Beneš, akad. mal.

FUD UJEP v Ústí and Labem

Pasteurova 9, 40096 Ústí and Labem

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Plzeňské posudky mají jedno specifikum: napovídají mi. Mám-li zareagovat na splněný či nesplněný CÍL PRÁCE, vím, že odpověď najdu v příslušné kapitole písemné obhajoby. Nevím pak ale, zda posuzuji cíl práce autora, nebo svůj...

Bylo-li cílem bakalářské práce Štěpánky Szabóové „nenásilnou a zábavnou formou provést dítě pro něj pravděpodobně nejdůležitějšími destinacemi Plzně“, pak si troufám tvrdit, že cíle splněno nebylo. Problém ale je ve formulaci cíle: ten totiž vidím ve snaze vytvořit průvodce oněmi destinacemi, a to, jestli tento omalovánkový průvodce dítě nakonec skutečně provede či nikoli, bych už nechal na něm.

Takže pokud bylo cílem nabídnout dítěti způsob, jak se dobrat poznání, cíl splněn byl. O kvalitě nabízeného způsobu se zmíním dále.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

Technologická specifika... jsme zase tam, kde jsem se ocitl na začátku. Technologická specifika čeho? Bakalářské práce? Jejího výsledku, tedy vytištěné knihy? Autorčina přístupu? Chytnu se té třetí možnosti, jakkoli si pod termínem „technologická specifika“ představuji něco úplně jiného – specifického, zvláštního, nezvyklého.

Ježí se mi chlupy nad větou, že „celé omalovánky jsem vytvářela rovnou v počítači.“ To jako že si autorka neudělala jedinou skicu v ruce, že kniha vznikla bez makety, že nešla do ZOO, aby si nakreslila nosorožce nebo na ulici toho sedícího psa?

Je mi smutno z představy, jak všechny ilustrace překresluje tabletem z googlovských obrázků (rovněž pýcha nad vektorizací ilustrace je součástí každé písemné obhajoby na vaši

fakultě). Kam se poděla spontánnost autentického projevu? Většina těchto ilustrací vykazuje známky a parametry, které autorka prostě nemohla vidět na vlastní oči, je na nich poznat, podle jaké předlohy jsou obšvihnuté, a vím, že kdybych si dal tu práci a jednotlivé položky hledal na webu, podklady k ilustracím stoprocentně najdu.

A chlubit se použitím fotografií z mobilu... inu, to už je totální rezignace na tradiční umělecké obory.

Problém je ale nejspíš v tom, že svět těmhle směry jde a že po svých studentech trpělivě a důsledně nechceme, aby se na něj dívali svými očima a zaznamenávali jej svou rukou, nikoli pasivně sbíranými podněty. Jako začátek profesionální kariéry mi to ale přijde hodně nešťastné.

3. Přínos práce pro daný obor

Ne, skloubení klasického průvodce s omalovánkami není přínos práce pro daný obor (krom toho, že není jasné, který obor je tím daným). To, že na trhu něco chybí, ještě neznamena, že vznik absentující komodity je přínosem.

Nechci být trvale negativní, ale formulace položek posudku mě k tomu zkrátka nutí, a odpovědi autorky dvojnásob.

Za přínos pro obor (skutečně by bylo třeba definovat, oč se jedná: o ilustraci? O grafický design? O omalovánky, o průvodce, o edukativní pomůcku pro děti?) považuji fakt, že autorka práci zvládla, stihla, třeba ji i obhájí, že je se svou prací spokojená (mnohde až příliš, viz sebejisté tvrzení na str. 10 o „roztomilých malůvkách“, protože není nic trapnějšího než když si dospělí jako hrají na malé děti a kreslí jako ony)... ano, to je snad přínos. Jinak ale nic.

4. Silné stránky díla

Silné stránky díla... mnohem snazší je popsat ty slabé, a vše ostatní pak považovat za více či méně silné. Proto jsem tento odstavec psal až nakonec, kdy jsem se vyvztekal nad chybami.

Mně by se takovéhle omalovánky líbily ani ne tak jako edukativní záležitost, ale spíš jako vtipný suvenýr pro turisty. Pro mě takovéhle rádobý benefiční a dobročinné aktivity ztrácejí smysl, pokud nevycházejí z důsledné analýzy potřeb cílové skupiny: to, že se výsledek líbí třem dětem z autorčina okolí, ještě není obhajobou kvalit takové práce. Umím si představit, jak takový test probíhá...

Jako nápad zajímavé, v rámci série podobných počínů i pro jiná města rozhodně přínosné téma. Zpracování je takové, jaké je. Jistou sílu a potenciál v práci cítím, nicméně proces, kterému byla práce během vzniku vystavena, je poněkud sráží, protože mám pocit, jako by na všechny evidentní chyby během realizace nepřišla řeč. Takže hodně z popisovaných nedostatků by bylo lze odstranit důslednými konzultacemi a korekturami.

Shrnuto: kdyby práce nevykazovala tolik formálních chyb, byla by jakžtakž silná. V tomto stavu je silná jen tak tak, aby přežila.

5. Slabé stránky díla

Gramatika.

Vážená slečno Szabóová, jakou jste u maturity dostala známku z češtiny? Pár příkladů za všechny: „děti DĚLALI, NEMĚLI, MUSELI, CHTĚLI, NEBÁLI, ZAPAMATOVALI, LISTOVALI“... to vyloženě bolí, čist takový text. „Oni (děti) považují“, „Pythagorovi věty“... o formulacích jako „zajímavé zajímavosti“ nemluvě. Rovněž pravidla užívání velkých písmen Vám moc neříkají.

Ovšem do očí bijící chybu vidím v názvu jedné z kapitol: **Z BOR AŽ DO AMERIKY**. Zkuste skloňovat se mnou: BORY, BEZ BORŮ... kde jste probůh přišla na tvar (bez) BOR? **To nejsou hory, to jsou lesy!** Bor je borovicový les. Jedna věc je, že jste to napsala, druhá věc je, že to nikoho netrklo. To mě udivuje asi ještě víc – že to při všech korekturách a konzultacích přišlo všem v pořádku. Za tohle byste snad ani neměla být peskována, nebo rozhodně ne jen Vy.

Své studenty za takhle chybnou písemnou práci odmítám k obhajobě pustit. Oni ale mají proti Vám evidentní nevýhodu, protože během studia musí hodně psát a kromě literárních kvalit musí své texty uhlídat i jazykově. Neznám úroveň a míru respektu k mateřskému jazyku u vás na fakultě, takže si netroufnu Vás za tuto elementární neznalost celkově hodnotit. Přesto si myslím, že česky byste uměl měla, zvláště když se chcete živit jako grafik, tedy někdo, kdo s textem pracuje dnes a denně.

Z výtvarného hlediska za velice slabou považuji stránku ilustrační, i z výše popsaných důvodů: obkreslení fotek z googlu v Illustratoru mi přijde hodně neinvenční. Jak bude autorka někdy cokoli kreslit, když se bude muset obejít bez internetu?! Nepoznám, zda kreslit umí nebo neumí, autorský vklad deklamuje pouze v naivní a skutečně velmi hloupé imitaci dětských kresbiček. Vše ostatní je věcí softwaru a dovednosti s ním zacházet. Nakonec – seznam „použitých“ webů co obrazových zdrojů je více než výmluvný.

Z formálního hlediska nepovažuji fotografie použité na osmi stránkách za 25 příloh.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Přes všechnu kritiku jsem přesvědčen, že práce Štěpánky Szabóové je obhajitelná. Navrhuji práci hodnotit známkou **DOBŘE**, protože za většinu nedostatků, které práci vytýkám, nenese studentka odpovědnost sama: byla k nim vychována.

Datum: 18. května 2014

Podpis:

